

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$, an
2 cor. $\frac{1}{4}$ 4-50 fil.

□ □

Pentru străinatate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ at.
6 coroane.

Unitatea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

To' ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unității”
în Blaj.**Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.**

Mirenii noștri.

— Domnul Gheorghe Pop de Băsești, prezidentul partidului nostru național, a contribuit la orfelinatul din Blaj cu 10 (zece) mii coroane. —

Alături de sumele impunătoare, ce le-au oferit pentru orfelinatul din Blaj cei doi Arhieri ai noștri din contribuțiile mirenilor, se distinge prin marinitate gestul Venerabilului prezident al partidului nostru național, Dl Gheorghe Pop de Băsești, trimițându-ne suma de 10 mii coroane.

În numărul trecut am chitat și alte contribuții generoase, aparținătoare mirenilor noștri: Dl Dr. Teodor Mihali, Dr. Iuliu Maniu, Ioan Hossu, Francisc Hossu Longin, Bartolomei Vijoli și alți. Acestea ca un preludiv foarte mult promițător pentru umanitara instituție, ce se va ridica la Blaj.

Mirenii noștri au ascultat așadar cuvântul de chemare al Blajului și au înțeles jertfa nobilă a Arhierilor noștri, cari s'au pus cu crucea în frunte, ca să dea acestei mișcări înălțătoare, toată gravitatea și solemnitatea, de care e vrednică pe deplin aceasta însufletitoare acțiune.

Suntem pe deplin siguri, din multele scrisori, ce le avem la îndemână, că Mirenii noștri de pretindeni, se vor înșirui cu toții sub steagul îndurării, ce s'a ridicat în Blaj, aducându-și aminte de înalta datorie, ce o au față de acest centru cultural al nostru, și față de orfanii eroilor noștri, cari și-au vărsat sângele pentru patrie.

Atâtea mii și mii de elevi s'au ocrotit sub adăpostul institutelor culturale din Blaj, cari vor asculta acum glasul de chemare, mai ales, că ținta, ce se urmărește este cea mai înălțătoare și mai sfântă operă caritativă.

Avem foarte mulți mireni în situații înalte, dispunând de averi însemnate, încât să putem nădăjdui cu tot dreptul, că contribuțiile lor vor apăsa foarte greu în cumpăna carității.

Avem oameni cu averi frumoase, despre cari știm, că să ocupă cu gândul nobil de a lăsa în urma lor fundațiuni.

Iată cel mai necesar și binevenit prilej de ași traduce în faptă nobilul lor gând. Avem atâtea și atâtea fundațiuni pentru elevii școlilor noastre secundare și superioare, cât de bine venită ar fi și o fundațiune în favorul orfelinatului, când importanța bisericească și națională a acestui este neasămănat mai mare.

Răsboiul cumplit ne-a rărit așa de mult rândurile, și Dumnezeu știe, câte jertfe ne mai cere încă. Pe urma celor dispăruți rămân o droaie de copii pe drumuri, cari, dacă nu ne vom îngriji de creșterea lor, înseamnă tot atâtea elemente pierdute pentru biserică și neam.

Orfelinatul are menirea sfântă de a asigura noii generații crescute în spirit național-bisericesc, cari vor avea să continue cu vremea operă începută de noi și să umple — după toată posibilitatea — înfiorătorul gol ce se va resimți azi mâine, pe urma atâtor pierderi inconmensurabile, ce am avut pe câmpul de luptă.

Salutăm deci cu căldură pe Venerabilul Domn George Pop de Băsești și pe ceilalți fruntași mireni ai noștri, cari s'au grăbit a-ne întinde mâna de ajutor, în așteptarea ce nu admite nici un dubiu, că pilda lor va fi înțeleasă și urmată de toți mirenii noștri, cu aceeaș nealterată însufletire de care e vrednică o cauză atât de mare și atât de sfântă.

Pâne orfanilor.

Avântul cu care s'a pornit ideea orfelinatului nostru și jertfele în adevăr uimitoare, ce au făcut Blăjenii pentru realizarea ideii e dovadă puternică că lucru va eși cu bun sfârșit. Blajul de azi nu desminte Blajul istoric de totdeauna. Rămâne acum după pilda înălțătoare a Blajului, ca și noi satele să ne facem datoria în aceleași proporții.

N'a fost nici odată o idee, care să străbată în popor cu așa ușurință și să aflu resunet în așa măsură ca ideea orfelinatului. E datorința noastră a preoțimii să o știm pune înaintea poporului și mai ales să o știm ținea mereu la suprafață. Să nu creadă nime că a mântuit cu lucru dacă a spus oamenilor odată de douăori în biserică și pe urmă a încasat ce i-s'a adus acasă. Din casă în casă să străbată preotul, îndemnând de cu vreme, și stăruind neîntreput. Motive de îndemnat și argumente sunt, durere, prea destule, pentru că e vorba să ajutăm odraslele rămase la colțuri de stradă a eroilor noștri, a căror sânge a roșit apele Galiciei și a căror oase au albit câmpiile Poloniei, pentru ca noi aici acasă să putem avea relativ liniște de a ne vedea de plug și de coasă, de-a fi la adăpost de foame de frig, de gloanțe și de foc.

Să răspundem în aceleași proporții Blajului și ideea e intrupată, «căci, doar n'avem să zidim palate cu instalații moderne, străine de mediul din care au eșit și în care au a se reîntoarce bieții orfani».

Vremile de acum vor tăia adâncă brazdă în suflete, care nu se va putea netezi la cel dintâiu suflu de pace. Dacă am uita vremile de azi am uita istoria și cu moarte va muri poporul, care își uită istoria. Nici n'avem lipsă de mari jertfe cu susținerea orfelinatului odată întemeiat și cât de asigurat.

Reuniunea femeilor din Blaj promite »că în curând vom saluta activitatea binecuvântată a femeilor române în serviciul orfelinatului«, iar noi preoțimea să facem o jertfă în sine mică, dar pe care de vom face-o cum se cuvine va fi foarte folositoare. Noi ră dăm *pâne orfanilor*. În anul acesta și în fiecare an după secere alegem o zi pe care să o serbăm în amintirea celor căzuți pe câmpul de luptă. După sf. Liturgie celebrată, pentru sufletele eroilor noștri, adunăm din toată casa un pumn de grâu, numai un pumn. Din acest pumn de grâu din toată casa și din cea mai mică parohie să adună un sac de grâu. Din numai 700 de parohii adunăm 700 saci, adică 3500 ferdele de grâu. Neajunsul, că nu în fiecare parohie e grâu să egalizează prin faptul că altă casă nu va da numai un pumn și altă parohie nu numai un sac. Și asta vom face-o an de an cel mult 20 de ani, că până atunci cresc toți orfanii eroilor căzuți în războiu. Și prin aceasta vom câștiga *pânea orfanilor*.
Amar.

Scrisoarea Papei pentru pace.
— „Osservatore Romano“ publică o scrisoare a Papei Benedict XV adresată vicarului general, Pompili din Roma din care relevăm următoarele părți, cari vor avea echouri dureroase în inimile popoarelor încăerate în războiu.

— În grosavul conflict ce desbină popoarele Europei, noi ca păstori supremi ai sufletelor nu am rămas indiferenți și să desconsiderăm datorințele noastre

sfinte față de misiunea sublimă a păcii și iubirii dintre popoare ce ne sunt încredințate dela Dumnezeu. Dela izbucnirea războiului, prin advertisemente, ne-am dat silința, ca popoarele beligerante, în acord amical să delătore neînțelegerile și întru cât se poate să se satisfacă postulutele naționale ale fiecărui popor.

Durere, glasul nostru nu a fost ascultat. Cu toate aceste nu vom tăcea. Strigătul nostru după pace, deși nu a avut rezultatul dorit, totuși pe urmele lui s'au ivit la toate popoarele, dorințe călduroase ca să se aplaneze cât mai încrabă actualul conflict. Ne ridicăm din nou glasul împotriva războiului, care e sinuciderea Europei civilizate și credem, că cu ajutorul rugăciunilor rostite în bisericile catolice de toate familiile, Isus Christos se va îndura să puie capăt grozavului războiu.

Săliștea a colectat treizeci mii coroane pentru orfelinatul din Sibiu. — „Românul“ din Arad publică vestea îmbucurătoare, că comuna bisericască Seliște a contribuit pentru orfelinatul din Sibiu cu treizeci mii coroane.

Fapta se laudă dela sine și jertfa adusă este un act vrednic de aceasta frumoasă comună românească.

Din darul lui Dumnezeu avem și noi număroase comune bisericesti, tot așa de înfloritoare și de conștii ca și Săliștea. Nu ne 'ndoim, că și aceste își vor ști face cu demnitate datoria pentru orfelinatul din Blaj, întrecându-se una pe alta, în cea mai nobilă emulare, ce a avut-o vreo dată neamul românesc. Pe urma acestei emulări orfanii noștri se vor bucura de tot mai multe favoruri, asigurate de mărinimia neamului românesc de pretutindeni.

Pressa germană despre moartea reginei Elisabeta. — Cu ocaziunea morții reginii Elisabeta din România, „Berliner Tageblatt“ zice: Carmen Sylva a fost în toată viața ei un caracter original bazat pe el însuși și a cărei moarte va fi deplânsă de toți aceia cari stimează și iubesc originalitatea.

„Post“ scrie: Mai ales în partea occidentală a Germaniei meridionale, poeziile Carmen Sylvei fac parte din proprietatea mintală a poporului.

„Kreuzzeitung“ relevază că grație reție reginii, educațiunea feminină a făcut progrese, că regina a făcut mult pentru orbi în România.

„Vossische Zeitung“ zice că regina a gravat numele său cu litere de aur în istoria țării sale de adopțiune a oricăruia care a servit binele public, ceea ce i-a asigurat un drept etern la iubirea și la recunoștința poporului român.

Gazeta Germaniei de Nord scrie despre moartea reginei Elisabeta: Poporul român va afla cu un doliu profund știrea despre moartea binefăcătoarei regine care a știut adeseori să mângâie suferința și mizeri. În afară de filantropia ce-i acordase natura, regina se distindea prin înalte talente intelectuale, grație cărora câmpul său de acțiune se întindea mult dincolo de granițele românești. Grație acestor daruri, regina Elisabeta a putut în silințele ei pentru bunăstarea României să meargă mai departe decât trebuințele materiale ale țării, dezvoltând în mod considerabil instrucțiunea și calitățile morale ale țării și făcând din ea căminul prosper al artei. Sub pseudonimul Carmen Sylva, Elisabeta a câștigat o mare reputațiune și și-a cucerit mai ales în Germania un larg cerc de admiratori. Impărtășim din toată inima doliul poporului român pentru nobila suverană defunctă care va viețui în memoria posterității.

FOITA.

† Carmen Sylva:

Cum s'a petrecut aniversarea mea de 60 de ani.

(Continuare.)

Coșurile de flori începeau să se adune în camera mea. Erau acuma aproape 50, — o adevărată minune! Camera mea de muzică părea o poveste. Era o privescitate mai frumoasă decât oricând! Acum intrau femeile, cari mă încunjurau dela vârsta lor de 15 ani și ajunseseră în serviciul meu bunice. Veniau cu mâinile încărcate de flori și lucruri delicate, cu fața zimbătoare. Apoi veni orchestra mea de patru care, ca surpriză, în loc de flori îmi dăruir un quatuor de Beethoven și faimosul quatuor alui Haydn: „Gott erhalte Franz den Kaiser“. — Erau ascunși în mijloc de flori, și în vreme ce cântau, meru sosiau alte flori și din nou altele...

Odinioară, la București găsiam numai două-trei mici buchete mizerabile; azi, îți poți închipui că ești la Nizza. Cele mai frumoase lăcrămioare, erini și garoafe. De

ce nu poți prinde o astfel de strălucire într'un tablou? Sosiau munți de telegrame. N'am putut să le desfac pe toate. Până a doua zi dimineața scrisesem cele dintâi 111 răspunsuri de mulțumire, dintre cari unele, din nenorocire, mi-au fost înapoiate, pentru că un mare număr dintre urătorii de bine din modestie nu-și indicaseră adresa. Despre scrisori și poezii nu pot să spun încă nimic, pentru că și acum am înaintea mea un vraf atât de mare, încât vor trece zile până le voi putea ceti toate. Intre altele era o scrisoare din *Adelaida*, în Australia, dela Societatea copiilor săraci „Sunbeam“, care avea o sucursală botezată „Carmen Sylva“. Mai era și o telegramă din Minneapolis, pe râul Mississippi.

Nu le pot povesti toate, ar fi mult prea mult. O astfel de dimineață de aniversare rămâne neuitată. Ea nu poate să piară. Parcă nici florile nu vestejesc.

Nimic nu era ca altădată. De obicei aveam în jurul meu o mulțime de copii și nepoți ai celor, cari de 30 de ani mă încunjură; acum veniseră cu două zile înainte, pentru a-l asculta pe miraculosul violonist și compozitor, micul *Florizel de Reuter*. Acest copil cereșc ni-a încântat pe toți și lui am să-i mulțumesc dacă Crăciunul nemțesc a fost pentru mine o sărbătoare fără seamăn. Îi ridicasem un mic brăduț,

pentru că se plânsese că el n'o să aibă Crăciun. Acest mare muzician e încă numai un copil de 11 ani. I-am pregătit daruri și l-am primit la orga mea. Voiam chiar să-i cânt o cântare, dar mi-am adus aminte că în aceeaș clipă în castelul de pe Rhin se întonează: „Ehre sei Gott in der Höhe“ — și n'am mai putut cânta.

Mitulul mi-s'a aruncat în brațe și mi-a cuprins gâtul. Atât de bine era! Apoi se puse la orgă și improviza câteva fugi pentru a mă îmbucura cu muzica lui. Adușese cu sine partiturele din „Siegfried“ și din „Wallkür“. Mi-a cântat, din memorie, opera aceasta din urmă ce-o auzise la Varșovia, precum și o simfonie, compoziție proprie. Am mai cântat, împreună, cvartelul a cărui compoziție o terminase la București. Cântă ca un măiestru și se bucură ca un copil. E singur în lume, singur cu mamă-sa, care i-a dat viață, în America, 7 luni după moartea tatălui-lui, fără să-și deie seama ce copil a născut. Când îl vezi cu capul său de înțep, plecat asupra vioarei, te gândești la un portret de Fiesole, iar când șade la pian, te gândești la Mozart și Haydn și ochii ți-se umple de lacrimi de înduioșare.

Înainte de amiaza, însă, n'a trecut încă lată miniștrii. Domnul Sturdza îmi ține un discurs minunat, care mă impresionează cu atât mai mult, cu cât îl cunosc de 50 de ani.

Turcia a abis de ofensiva din Egipt? Rușii au ocupat Bitlisul.

„Giornale d'Italia” primește din Cairo: Pe întreg frontul dela Souez e liniște. Trupele turcești au fost transportate dela frontiera Palestinei, așa, că e foarte probabil, că turcii și germanii au renunțat de a relua ofensiva contra Egiptului. Agenția telegrafică din Petrograd comunică, că trupele rusești au ocupat dela turci pozițiile dela Bitlis. Dimineața pe la orele trei s'a dat atac de baionetă în care trupele turcești au opus rezistență puternică. În lupta sângeroasă dată piept la piept — relatează comunicatul —, întreagă artileria turcească a fost impresoară de trupele rusești. Au fost capturate 40 tunuri Krupp împreună cu depozitele de muniții pentru artileria din Bitlis. Intre prizonieri, probabil, sunt 40 ofițeri turci.

Portugalia deține năile germane confiscate. — Guvernul Portugaliei a comunicat guvernului german, că năile germane de comerț, cari au fost confiscate în porturile portugeze, le deține și pe mai departe.

Se așteaptă revocarea ambasadorului german din Portugalia, ceea ce ar fi indentic cu declararea de războiu. Guvernul din Portugalia a luat dispozițiile de apărare.

Depărtarea Germanilor din Lissabona continuă. Consulul german, la mandat superior, a scos la Madrid 800 bilete de tren pentru concetățenii lui.

Francezii pregătesc ofensivă la Verdun. — „Vossische Zeitung” anunță: Înaintea fortăreței Verdun continuă cu multă febrilitate pregătirile strategice franceze, prin cari se va decide asupra sortii Verdunului. Deocamdată nu se poate prevedea unde se va da ofensiva. Atacul francezilor nu va afla armatele germane nepregătite.

Fetiță de 8—10 ani, eram la Bonn, unde Sturdza era universitar și venia adesea la părinții mei, cari se interesau mult de acest tinăr român de un patriotism arzător.

Apoi veni casa întreagă, fiecare cu flori splendide și, la dejunul al doilea, a venit Prințul și micul nostru nepot Carol, care era singur aici, fiindcă principesa Maria nu se întorsese încă din Coburg cu ceilalți copii. Regele a dorit ca micul Carol să închine în sănătatea mea. Carol roși, se încurcă și îngână: „În sănătatea ta!” În schimb, însă, a ciocnit cu atât mai viu cu paharul.

De obicei, în ziua aniversării mele se ține o reprezentare solemnă, o sărbătoare, ce se dă pentru elevii tuturor școlilor, din toate clasele, — cam 1500 de elevi. De data aceasta îmi exprimasem dorința ca serbarea să fie suprimate, fiindcă, din nenorocire, în oraș era răspândită febra scarlatină și-mi era teamă să aduc copiii în contact pe unii cu alții. Autoritățile fuseseră nevoite să suspende cursurile în mai multe școli, așa că ar fi fost o crimă să expui copiii la o astfel de primejdie.

În zile mari, cum e ziua cununiei noastre sau ziua nașterii mele, întotdeauna mă surprindea o serenadă de-a tinărului nostru Eugeniu Enescu. De data aceasta, însă, atât era de muncit, încât nu ni-a trimis

Operele de binefacere ale Reginei Elisabeta.

Mărețea operă de binefacere a Majestății Sale Reginei Elisabeta este vastă. Vor trebui scrise volume întregi pentru ca să se poată spune tot ce a săvârșit pe acest teren ilustra Regină, în decursul slăvitei Sale vieți.

Timp de 47 ani, de când voința divină a așezat-o în fruntea poporului român, duioasa Regină Elisabeta a fost o adevărată pronie cerească pentru toți desmoșteniții de soartă, pentru toți obidiții și suferinzii, pentru toți cei nenorociți. Augusta Soverană, din primul moment al pășirii Sale pe pământul românesc, și-a închinat nobilul ei suflet noii Sale Patrii, s'a devotat din toată inima binelui obștesc, pentru care a luptat și a muncit cu încordare o viață întreagă.

În afară însă de simțimintele Ei caritabile, de izvorul nesfârșit de binefaceri, ilustra Carmen Sylva a profesat și a răspândit cu o statornicie neclintită cultul frumosului. Tânăra noastră artă datorează Reginei Elisabeta cea mai mare parte din propășirea pe care a luat-o și din starea ei înfloritoare de azi.

Carmen Sylva a dat un mare avânt muzicei, literaturii, picturii, artei dramatice și în genere tuturilor artelor frumoase din țara noastră.

Dacă ar fi să pomenim numai de în curajarea stăruitoare pe care a dat-o în fiecare moment artiștilor și scriitorilor noștri; dacă ar fi să amintim numai de atâtea burse pe care le-a dat în cursul lungii și binecuvântatei Sale Domnii, la atâtea tineri și tinere cari s'au dus în străinătate să-și desăvârșesc studiile și să-și perfecționeze talentele în muzică, în pictură, în sculptură, în arta dramatică, în broderii naționale, etc. și tot

nici o compoziție nouă și ne-am înveselit cu una dintre cele vechi.

După amiazi, am avut o ședință a marelui Societăți pentru protejarea săracilor. Societatea aceasta ține menirea de-a veni în ajutorul celor mai săraci prin distribuirea de lemne de foc. În afară de aceasta, am mai zidit un azil pe seama celor bătrâni și orbi; până acum sunt aici vre-o 60 de inși, și azilul nici nu este încă inaugurat în mod solemn. Ședința aceasta a fost cu atât mai frumoasă, cu cât rapoartele erau frumoase și erau a se lua hotăriri și mai frumoase. Toate damele acestea puteau să se bucure, împreună cu mine, de darurile lor de flori și să se convingă de grija, cu care le tratam ca să le păstrez cât mai multă vreme. În multe rânduri am reușit să duc flori dela București la Monrepos și dela Monrepos la București. Așa s'a sfârșit ziua aceasta frumoasă. (Va urma).

Augusto felicior, Trajano melior.

Să fii mai fericit decât August, mai bun [decât Traian.

Entropiu, VIII. 3.

Urare ce se făcea urmașilor lui Traian la urcarea lor pe tron.

Avaritia prima scelerum mater.

Sgârcenia e mama tuturor relelor.

Tim. VI. 10.

MARIAN: »Dicționar de citate«.

ne-ar trebui coloane întregi pentru a vorbi de această latură a prodigioasei Sale activități și a marelui Sale generozității.

*

Cea mai mare parte a activității, care este și cea mai rodnică în lanțul nesfârșit de binefaceri, a Reginei Elisabeta, a fost consacrată carității publice.

În veci neuitata Regină a întemeiat numeroase instituțiuni de binefacere și de alinare a suferințelor celor desmoșteniți de soartă. Desigur că nu vom aminti aci de opera discretă de binefacere; de atâtea fapte caritabile săvârșite în taină; de acele numeroase ființe scâpătate și aflate în mizerie, care erau ajutate de duioasa „Mama a Răniților”. Amintim numai în treacăt de două instituțiuni, care vor vorbi de-apurarea de opera caritabilă a Reginei Elisabeta: Aceste două opere cu adevărat grandioase sunt: „Vatra Luminoasă” și „Azilul Regina Elisabeta”.

În aceste două instituțiuni, buna și în veci regretata Regină a adunat și adăpostit sute de ființe nenorocite: orbi și infirmi, bătrâni și bătrâne fără nici o putere de muncă și fără nici un sprijin în lume. Aci atâtea sute de ființe, aruncate de cruda soartă pe drumuri, au găsit adăpost și alinare a suferințelor; aci ei vor putea sta până când Dumnezeu le va mai da zile și își vor putea da sfârșitul ca oameni, nu ca niște animale pe drumuri sau în șanțurile șoselelor.

Aci, la aceste două mărețe opere de binefacere, se va binecuvânta, mai mult decât oriunde, numele sfânt al Reginei Elisabeta.

Războiul european.

Pe frontul dela Verdun trupele germane au ocupat localitatea Fresnes, Marți dimineață. După comunicatele franceze, pe laturile vestice dela Maas, Germanii după lupte vehemente au cucerit satul Forges. Divizii engleze, cari după pregătiri viguroase de artilerie s'au apropiat de pozițiile noastre dela Vermelles, au fost respinse cu atac de baionetă. Germanii în Champagne prin atac neașteptat au recucerit pozițiile ocupate de francezi în 11 Februarie.

Spre nord-vest de Tarnopol o divizie austro-ungară a respins pe ruși din tranșee lungi de 1000 metri. În regiunea aceasta și pe sectorul dela Nistru și Basarabia în zilele din urmă din ambele părți s'au desvoltat acțiuni intenzive de artilerie.

Mai întetite sunt luptele de pe frontul turcesc.

Orfelinatul din Blaj.

— Voci de presă. —

„Olteanul”.

Ziarul „Olteanul” din Făgăraș în legătură cu fundația pentru orfani a neuitatului cleric Filon Tat, are următoarele aprecieri referitor la înființarea orfelinului din Blaj:

„La Sibiu s'au făcut începuturile pentru un orfelinat. Începuturi demne și mărețe. Iar în aceste zile, gândurile clericului Tat stăpânesc viu Blajul. Dela mic, până la mare. Dela plugarul din sat, până la I. P. S. Sa Mitropolitul, din scaunul atâtor arhieriei darnici. Toți se gândesc, ea și frații lor Sibieni, la orfanii aceluiaș neam viteaz și credincios, la orfanii români. Ce nu poate să cuprindă Sibiuul va cuprinde Blajul, sau întors. După-cum gimnaziile noastre românești sunt cercetate de elevi și de o lege și de alta. După puțină și împrejurări. Acela e scopul, aceleiaș milostenii creștinești va sluji.

E firesc ca Blajul să înfăptuiască gândul lui Filon Tat, în forma cerută de vreme. Nici nu se putea altfel. Blajul lui Clain, a lui Pavel Aron, Grigore Maior, al lui Bob, Blajul lui Vancea, nu putea să nu se gândească la casa vremii și a împrejurărilor, casa orfanilor. Blajul unui trecut atât de măreț. Blajul atâtor institute pentru binele neamului, era dator să se miște.

Blajul e hotărât să-și împlinească și de data aceasta datoria sa. Ne-o spune și credem că își va face-o.

Și acolo, unde s'a pornit școala cea de obște a lui Aron, unde au trăit școlarii lui Maior dătătorul de pâine, unde este un gimnaziu cu vechiu și bun nume, școală de dascălie și de preoție, de fetițe și elevi de meserie, se va mai înălța o școală, a îndurării creștinești, școala vieții: *Casa pentru urfanii eroilor!* După cum va fi și cea dela Sibiu, în slujba aceluiaș popor.“

Colecta

soldatilor reconvescenți ai Reg. 21 de honvezi din Sibiu, pentru „Orfelinatul“ din Blaj.

— Colectată de Nic. Moldovan, inv. sergent. —

Pătruși de mărețul scop al înființării Orfelinatului din Blaj, care va avea de scop creșterea micilor odrasle ale neamului nostru, pe cari groaznicul măcel nu i-a cruțat de soarta cea mai tristă de ai lăsa orfani; grăbim și noi cu obolul nostru, care e asemenea denarului văduvei; ca prin aceasta cătuși de puțin măcar să svântăm lacrimile acelora, ce zadarnic așteaptă sosirea celui ce li zic tată. Deie preabunul Dumnezeu, ca mărețul scop cât mai curând să se realizeze, spre mângâierea și ocrotirea micilor orfani.

Subscrisul îmi iau îndrăsneala a aminti, că rezultatul colectei prezente, în mare parte i-se atribuie, simpaticului nostru sergent major sanitar: Petru Suci, precum și serg. Gheorghe Popa, care de asemenea a ostenit pentru colectare.

Colecta s'a făcut aproape în total dela soldații nostri reconvescenți, ai Reg. 21 de honvezi din Sibiu.

Sibiu, la 9 Martie 1916.

Nicolae Moldovan,
inv. gr.-cat. sergent.

*

Câte 20 cor.: Petru Suci serg. maj. sanitar Váralmás, Aurel Sasu corp. M.-forró; câte 10 cor.: Nicolae Moldovan serg. Borzás, Silviu Pauletti Lopadea rom., Ioan Bumb corp. Ciannu-mare; 8 cor.: Kerekes György, Maros-ujvár; câte 5 cor.: Dionisiu Deoanca serg. Abrudfalva, George Pleșa serg. maj. Fehérvölgy, Ioan Sava serg. major Stremți, Török István corp. Kolozsvár, Száva Aladár serg. major F.-Szentmihály; câte 4 cor.: Ioan Urs fruntaș M.-ujvár, Vasile Marian Székut, Dionisie Moldovan serg. maj. Jabenița, Petru Bungeardean Rögy; câte 2 cor.: George Pop sergent Măhaciu, Ioan Moldovan Cergău, Nicolae Sava Spătac, N. N. Sibiu, Ioan Popa corp. Felsőok'ós, Mihail Burza Berkes, Alexandru Popa Ceanu mare, Simion Oara Podșaga de sus, Ioan Negru Sebeșu mare, Alexandru Cucborșan Ceanu mare, Némiet György Bágyon, Simion Cirebe Muntele rece, Nicolae Tomus Turdaș; câte 1 cor.: Unzinger Mihály serg. Segesvár, Bajor Ignác serg. maj. Kolozsvár, Gerasim Pașca Aranyosfő, Dumitru Stan Fehérvölgy, Visente Todoran Sâncel, Ioan Petruț Remete, Ioan Gomboș Felsővidra, Filon Moldovan Miriszló, Nicolae Crișan Marosnagylak, Dumitru Voica Stremți, Vasile Banea Botez, Vasile Rad Cojocna, Hanes Iohann Tăuți, Vasile Mitrea Micoșlaca, Pașe Pașcălău Visag, Nicolae Cristea Crăciunel, Ioan Moga Csekelaka, Ioan Feteșan Székút, Simeon Lucaciu corp. Tăuți, Gavrilă Florian Ceanu mare, Dumitru Bota Secătura, Petru Matei Lupșa, Cozma Hodrea Járarakos, Ioan Bodean Harasztos, Vasile Ghirboșan Feisa, Gligor Andreița Beczed, Nicolae Macra Sânmărtinul sărat, George Suci Váralmás, Ioan Șerban M. Lupșa, Ioan Popa Almástamás, Ioan Virca Blăjel, Nicolae Rășnița Keszler. Mai mulți inși laolaltă, a căror nume din lipsa de spațiu, nu-l putem da, au dat 1270 Cor. *Suma totală 20587 cor.*

Informațiuni.

Intru mărirea lui Dumnezeu. Credincioșii parohiei Zănoeu — deși sunt cei mai săraci în tot comitatul — totuși spiritul de jertfă e atât de mare încât în anii din urmă emulau întru dăruiri pentru biserică astfel: Teodor Ardelean și-a testat bisericii toată averea în preț de 2500 cor.; Florea Bobotan a dat 1 1/2 jugăr, pământ în preț de 360 cor. Petru Ardelean 1 jug. 540 cor. în preț de 340 cor.; Teodor Sabou a dat un jug. în preț de 400 cor., Mitru Racolță un întrevilan în preț de 540 cor.; preotul Ioan Butean 5 jug. în preț de 160 cor., Vasilica Lobos și Mitru Ardelean dreptul din pădurea urbană iar în 1916 murind junele George Hosszu și-a testat toată averea bisericii, și partea lui din moara de vapor în preț de 14.000 cor. cu menirea să servească fond la zidirea unei biserici de piatră; din venitul grănariului bis. s'au cumpărat 9 jug., apoi cu ocaziunea comasării au dăruit toți credincioșii 10 jug. spre înmulțirea porțiunii canonice. În 1912 biserică a cumpărat din licitație 148 jug. într'o masă; în anul 1916 au luat credincioșii toate cărțile bisericesti cu litere latine în preț de 200 cor., apoi 9 rânduri vestminte și un chip portativ cu 70 cor. și un candelabra cu 70 cor. În 1916 Necita Chis a ridicat restignirea dinaintea scâlzilor cu

240 cor. Spiritul de jertfă în acest an l'au dovedit și față de ostașii români Sălăgeni cari sunt răniți — precum arată lista dela of. vicariul din Șimleu — s'au colectat dela ei 186 cor. 32 fileri.

Pentru aceste fapte nobile senatul bisericesc — tuturor binefăcătorilor cari trăesc le aduce mulțămintă — ca Dumnezeu să-i răsplătească cu bine iar pe cei repausați să-i așeze în latărea dreptilor.

În numele senatului bis. din Zănoeu:

Demetriu Talpos
not. sed. senatului.

Vasile Macarie
curator.

O sabie de onoare pentru locot. colonelul Dănilă Pop. Din Cernăuți se anunță: Pentru a se răsplăti după cum se cuvine apărarea eroică a Bucovinei, la care acțiune au contribuit în mod remarcabil colonelul Fischer și locot.-colonelul Dănilă Pop, consiliul comunal a hotărât să cinstească în mod special pe cei doi ofițeri superiori și să dea expresiune recunoștinței Capitalei Bucovinei printr'o frumoasă amintire. În consecință, Consiliul comunal al Cernăuțului va oferi bravilor apărători ai Bucovinei câte o sabie de onoare. Săbiile acestea s'au terminate și poartă emblema orașului și semnături corâspunzătoare. „F. P. R.“

În Anglia ziaristii sunt eliberați dela serviciul militar. Ziarele din Londra anunță, că amăsurat deciziei emanat dela comisia care se ocupă cu absolvările dela serviciul militar, ziaristii din Anglia nu sunt obligați la arme, fiindcă după părerea acestei comisii, publicațiile de ziare înfăcărează și țin trează vitejia soldaților.

Pierderile Angliei și Franței. Ministrul de războiu Gallieni a spus, că pierderile Franței până la 1 Martie sunt 800.000 morți, 1.400.000 răniți, între cari 400.000 greu răniți. Trei sute mii au dispărut sau au ajuns în prinsoare. Pierderile totale ale Franței sunt 2 milioane 5 sute mii ostași, iar ale Angliei în morți, răniți și prizonieri sunt 600.000.

Eroare. În numărul trecut al ziarului nostru s'a strecurat o regretabilă eroare la anunțul funebrel al fostului protopop Ștefan Colceriu, publicându-se ca titlu Iosif, în loc de adevăratul nume Ștefan.

Cinci vagoane cu medicină din Germania pentru România. Din București se anunță: Comisia română care nu de mult a cumpărat cinci vagoane de medicamente din Germania, a călătorit din nou la Berlin ca să cumpere noi cantități de medicină.

Necrolog. † *Iustina Băban n. Anderco*, provăzută fiind cu sfințele sacrameinte a muribunzilor, după lungi și grele suferințe a adormit în Domnul, în anul al 39-lea al vieții și 22-lea al fericitei sale căsătorii, în 26 Februarie 1916.

Rămășițele pământești a scumpei defuncte sau așezat la odihnă în 29 Februarie la 11 ore a. m. după ritual bisericeii gr. cat. române în cimiteriul de lângă biserică gr. cat. din Prilog (Rózsapallag).

Odihnească în pace!

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suci.